

მდგომლას, რომ ახლავ დასწვას ეს ვაზები.

ნათქვამია: ერთი ქეციანი ძალი ორმოცს სხვას გაქეციანებსო. თუ ანდაზის ახდენა არ გინდა, ახლავ დიდი თადარიგი, დიდი გაფრთხილება გეპარტებს, თორემ მერე ყოველი შრომა და სიფრთხილე ამაოდ ჩაგვივლის.

ახალი ამბები

ჩვენ შევტყვევით, რომ უმაღლეს მთავრობას დაუმტკიცებია „ქართულ დრამატულ საზოგადოების“ წესდების პროექტი, რომელიც, შარშან იყო წარდგენილი რამდენიმე პირისაგან. ამ მოკლე ხანში ჩვენს გაზეთში დავბეჭდავთ, სულ თუ არა შემოკლებით მაინც უმთავრესს მუხლებს ამ წესდებისას.

* *

პი როგორ მოქმედებს ვაზის მტერი ფილოქსერა: პირველ წელიწადს, გაჩენისა-თანავე, ის ფესვებს მივარდობა, მერმე ღერებს, ფოთლებს და მტევნებსაც. მისის გასულს ან ივნისში და უფრო ხშირად ივლისში და აგვისტოში, ზევით ფესვებზედ რომ კარვით დააკვირდეს კაცმა, შენიშნავს ამობერილებს და ამ ამობერილებზე რაღაც მოყვითალო წერტილებს, რომლებიც მიკროსკოპით რომ გასინჯო, დანახვად სულიერს, რომელსაც აქვს ექვსი ფეხი და თავზედ ორი ბეწვი უღვაში, ჯიანჭველისებრა.

მეორე წელიწადს ვაზი კიდევ უძლებს და სცოცხლობს.

მესამეს კი ფოთლები აკლდება და უყვითლდება, პატარა ფესვებიც თანდა-თან ხმება და სცივია.

მეოთხე წელიწადს მთელი ვაზიც ხმება. ფილოქსერა კი ამის შემდეგ სხვა ცოცხალ ვაზზედ გარდადის და იმასაც ამ დღეს აყენებს.

* *

მოგეყავს რამდენიმე საინტერესო

ცნობა, რომელიც ძავეკასიის სამასწავლებლო მაზრის მზრუნველის უკანასკნელს სირკულიარში (№ II) არის დაბეჭდილი:

ნადვორნი სოვეტნიკის ანტონოვის ქერივმა ღარია ზაქარიასასულმა 1871 წელს ანდერძით შესწირა 21,721 მან. თფილისის გიმნაზიას იმ პირობით, რომ ამ ფულის სარგებლით წელიწადში ხუთი ყმაწვილი გაიზარდოს გიმნაზიის პანსიონში (თითო ყმაწვილს სტიპენდია 250 მან.) სტიპენდიატების არჩევა ანდერძით მინდობილი აქვს დენ. მაიორის შურავსკის ქერივს, ამის სიკვდილის შემდეგ კი ეს უფლება გადადის თფილისის თავად-აზნაურთა წინამძღოლზე. სტიპენდიატები უნდა იყვნენ უეჭველად ქართველ ღარიბ თავადისა ანუ აზნაურის შვილები.

— წელს თფილისის გიმნაზიაში შესვლის სურვილი გამოუტყვადებია სულ 248 ყმაწვილს; თუ ევზამენების დაუტყრობისა და თუ სხვა მიზეზის გამო, ვერ მიუღიათ 103 ყმაწვილი, მიუღიათ—145. მუთასის გიმნაზიაში 164 თხოვნა შეუტანიათ; ამ რიცხვიდან 102 მიუღიათ და 62 ყმაწვილისათვის უარი უთქვამთ.

თფ. საქალეზო გიმნაზიაში 221 ქალისაგან შემოსულა თხოვნა, მიუღიათ 185. მუთასის საქალეზო გიმნაზიაში 53 ქალიდან 42 დაეკმაყოფილებიან თხოვნა.

— თფილისის სავაჭო გიმნაზიაში ყველა კლასებში ითვლება სულ 706 მოსწავლე, მუთასის გიმნაზიაში—514. თფ. პროგიმნაზიაში—318, მუთასისში—173.

საქალეზო გიმნაზიებში: თფილისის—672 შაგირდი, მუთასის—241.

— შარშან მთელ ძავეკასიის აქეთა და იქითა მაზრში ითვლებოდა: 4 სავაჭო გიმნაზია, 5 ოთხ-კლასიანი პროგიმნაზია, 1 ექვს კლასიანი პროგიმნაზია.

— თფ. გიმნაზია დაარსებულია 1830 წელს მუთასის—1850 წ., სტავ-

როპოლის—1837 და მკატერინოპოლის—1820 წ.

— შევლა ამ გიმნაზიებისა და პროგიმნაზიებისათვის დაიხარჯა შარშანდელის წლის განმავლობაში—463,705 მანეთი.

— სულ გიმნაზიებში და პროგიმნაზიებში 1 იანვარს ამ 1880 წ. ითვლებოდა 3219 შაგირდი. ასს შაგირდში ითვლებოდა: 49 რუსი, 18 ქართველი (მეგრელები და იმერლებია ამათში მარტო ნანაგარიშვიცი), 21 სომეხი. 2 თათარი, 4 მთიული და 5 სხვა გვარტომის ხალხი.

* *

დაბა ხონიდან გვწერენ, რომ ერთ იქაურ მცხოვრებს ერთს იქაურისავე ამ გავლილ ომიანობის დროს სხვადა-სხვა მანქანებით გამდიდრებულის პირისაგან უსესხებია ამას წინათ 400 მან., რომლიდანაც 200 უკვე მიუცია. მაგრამ, რადგან თამასუქი არ გამოუცვლია, ამის გამო მოვალე ახლა ისევ სულ 400 მანეთს ედევნო. მთელმა ხონმა იცისო, რომ ეს 200 მან. გარდახდილი აქვსო, მაგრამ სასამართლო ამას არ მიიღებს მხედველობაში.

შარილი რედაქტორთან

ზინც ცოტათი მაინც თვალს ადევნებს თქვენი პატივცემული „ღროების“ უკანასკნელ ფურცლებს, ვგონებ, ყველასთვის ცხადია, რომ კამპანიამ მზურგეთის კორესპოდენტებისამ აღმომიჩნია მე ყაბახად (სანიშნოდ), რომელზედაც კოზოვით მოცივა სხვა-და-სხვა კორესპოდენციები.

როდესაც ერთ გავლილ „ღროების“ ნომერში თავდაპირველ წავიკითხე შესახებ ჩემსა კორესპოდენცია, სადაც მე სხვა-და-სხვა გამოგონებულ ბრალდებულებაებთან, ქურდების ფარველობასაც მწამობდნენ, მსურდა,

ფას სურვილი. ამასობაში თუვა გარეთ გავიდა და დაექანა მეზობლებისკენ; მოსამსახურეებს კი დაეპარა ბაღისათვის მომზადებულიყვნენ. მეზობლებს უამბო, რომ ჩემის ცდით და დეთის წკალობით ლიზა და ხორესანი უნდა შერიგდნენ და ამის ნიშნად ამეღამ ბალი ექნება ლიზას და ხორესანიც იქ არის მოპატივებულიო. ამისთვის როგორც ლიზა, ვგრეთვე ხორესანი გთხოვსთ ყველას, ამაღამ ლიზასთან მობრძანდეთო.

შველანი დიდს კმაყოფილებით აცხადებენ, რომ მოვლენ ლიზასთან და ძრიელაც ენარებათ ამ ორი ქალის შერიგება. ამის შემდეგ თუვა დაბრუნდება და ნახავს, რომ ლიზა და მუზიკანტების უფროსი კიდევ იმდენიან. ის ამოიღებს წერილს და აძლევს ლიზას. ამ დროს მუზიკანტების უფროსსაც აგონდება, რომ ხორესან-

რომ პასუხი დამეწერა მისი მტკბარე გასაქარწყლებლათ; მაგრამ საქმის დაწვრილებით გამოკვლევა, კორესპოდენტებისა და მათის თავ-მჯდომარის ვინაობის შეტყობამ, კალამი ხელიდგან დამადებინა: მეტი რომ არ ვსთქვა იმათთან ბაასის და პალეტის განგრძობა მე ხელს არ მაძლევდა, იმისათვის კი-არა, რომ იმათ სტატიებში ისეთი რამ სავანი ყოფილიყო მოყვანილი, რომელიც თავიდან ვერ ამეშორებინა და როგორათაც საპონის ქაფი ისე არ გამეჭრო; არა, იმისთვის რომ კორესპოდენტი, რომელიც მთელი გაზეთის გვერდს ისრე გააჭრელებს, რომ არა თუ ერთი სტრიქონი, არამედ ერთი სიტყვაც არ იქნება მართალი, ის კორესპოდენტი არ არის პასუხის და გამოსარჩლების ღირსია...

პასუხის გაუცემლობის უსასტიკესი სასჯელი იმ ქარაფშუტა კორესპოდენტების ავტორებისათვის ამ უკანასკნელ დრომდღე არ მისურვებია; ეხლა, რადგან ბ.ბ. კორესპედენტებმა ვერ დაეტიენ იმ ვრცელ სიტყუის ფურცელზედ, რომელიც მათ უჭირავთ და თან-და-თან გამოდიან სამზღვრიდგან, იმათ ბავაში ჩასაყენებლად, გინა სხვებრ ვსთქვათ, ასალავამვათ, მე აღმოვარჩიე სხვა ზომა, მივიქეცი შესახებ ორი-სამი კორესპოდენტისა თფილისის სასამჯელო პალატაში.

ზინემ საზოგადოება სუდიის ზასედანის ანგარიშიდგან დაინახადეს, თუ ვინ არიან აქაური კორესპოდენტები, ამ ორს სიტყვას გწერთ და გთხოვთ მისცეთ ალაგი თქვენი პატივცემული „ღროების“ ერთ მახლობელ ნომერში.

ძალამი იმისთვის კი არ ამიღია, რომ თავი ვავიშარტოლო, ეს ჩემგან ნამეტანი თავის-თავის დამდაბლება იქნებოდა, არამედ იმისათვის, რომ დავანახო „ღროების“ მკითხველ განუსაზღვრელი უსინდისობა და გათან უნდა წავიდეს და დგება წასასვლელად.

— სად მიბრძანდებით? ეკითხება თუვა იმას.

— ხორესანს ამაღამ ბალი აქვს და იქ გაიხლებით. მიუგებს ის.

— დაბრძანდით. პი ეს-ეს არის მე მოვიტანე იმისგან წერილი, რომელიც ის სთხოვს ლიზას, რომ ამაღამ ბალი გააკეთოს ლიზამ და სხვა სტუმრებთან ისიც მოვა შესარიგებლათ და ბოდიშის მოსახდელათ. ბაზარში ენახე და ევ თავის სურვილი მიამბო. მერე ორივენი ერთად წავედით მეზობლებთან სათხოვრათ, რომ ისინი მოვიდნენ ამაღამ ბალზე ლიზასთან. „მე საშინლათ მომწყინდა უ-ლიზოთო მათხრა ხორესანმა, თითქმის ველარა ესძლევს უიმისოთო. მკრძნობ, რომ დანაშაული ვარ მის წინაშე და მოვიგონე, რომ ბალზედ შეურიდე“. მეც, რასაკვირველია, მოვიწონე ეს

ქალბატონმა ამ ბალისათვის იყიდა თფილისში მანველოვის მალაზიაში ექვს ნაირი ღუბები და ორი დღით წინათ შეუღდა მზადებას იქ წასასვლელად.

მე ყველა კარგი. მაგრამ ლიზამ რაღა ჰქნას?! ნუ თუ იმან მარტო შორიდგან უნდა უტკიროს ხორესანის ლხინს! არა, ის ამას ვერ მოითმენს; ის ეცდება რამე ნაირად მოშალოს ხორესანის ბალი და ამ ნაირად ხელმეორედ მოუკლას გული... ამ თავის აზრის შესასრულებლად ის იწვევს ჩვენს ტუფას—პირველი კორიკანა ჩვენს ქალაქში—და ეხვეწება მას ამ საქმეში დახმარებას.

ტუფა შესანიშნავი ქალია ჩვენში! ზინ არ იცნობს ჩვენს ტუფას!! ჩვენს ქალაქში არც მოკვდება, არც დაიბადება, არც მოინათლება და არც ჯვარს დაიწერს ვინმე ისე, რომ ტუფა იქ არ გაჩნდეს. მგონი ევ ორიოდ სიტყვაც კმარა მის გასაცნობათ.

ლიახ, იმას მოგახსენებდით: ტუფა მოწვეულია ლიზასგან; ისინი დასხდნენ დაიწყეს ფიქრი როგორ უნდა მოიქცნენ, რომ ხორესანს საქმე დაუხლართონ და ჩაუფუშონ ბალი. ჯერ იფიქრეს, თვითონაც ამ დღესვე გაემართათ ბალი, მაგრამ ეგ ნაფიქრი კარგი ვერ გამოდგა, რადგანაც ხორესანმა წინათ მოიპატიჟა ხალხი და მაშასადამე ისინი წინათ იმასთან მივიდოდნენ და მაშინ ხომ ლიზა დამარცხებული დარჩებოდა. ამისათვის ლიზამ ხელმეორედ სთხოვა ტუფას, სხვა რამ მოეფიქრა.

ამ დროს ტუფამ გაიხედა ფანჯარაში და დაინახა მუზიკანტები, რომლებიც მიდიოდნენ ხორესანთან თანადი თუფროსით რომელსაც ტუფა ძრიელ ახლო იცნობდა... ტუფამ მაშინვე დაუძახა იმას და სთხოვა, რომ ლიზასთან ორიოდ რამ ემდერა. იმან დიდს კმაყოფილებით აუსრულა ტუ-

მოგონებითი გარემოების მოყვანა აქაური კორრესპონდენტებისა.

პრტი თვეა, რაც აქ მზრუვეთის ქალაქის მახლობლათ ერთი შემთხვევა მოხდა, რომელიც სრულიად უკუღმართად იყო დაწერილი „როგებაში“ № 246. აი რას იწერებოდა კორრესპონდენტი:

„ამ თვის რვას ღამით ორი ყმაწვილი ვაჟი მოუკლავს ამ ქალაქში, ერთი 12-13 წლისა და მეორე 8 წლის; როცა მეორე დილას ადგილობრივი უფროსთან მისულან ამ ამბის შესალოებინებლად, უთქვამს, რომ წუხელი კლუბში ბრძანდებოდაო, გვიან ინება მობრანებაო, ბრძანა, რომ არაინ გაიღვიძოს და სხვა...“

მხლა მე მოვიყვან ნამდვილ საქმის გარემოებას, რომელიდგან მკითხველებს შეუძლიან აშკარათ დაინახონ თუ როდენამდე სიმართლის მოამბენი არიან და ყურადღების ღირსნი ზემო მოყვანილი კორრესპონდენტების ავტორები:

10 ნოემბერს შევადამის ოთხ საათზედ სოფლის წინაურადგან მიდიოდნენ სოფელს მქადაზედ ორი ძვანები ანდრია და აშაკო ბორგოშიძე, რომელთაც მიქონდათ ძღვენი. იმათ ორ ვერსტზედ მზრუვეთის ქალაქიდან შეხვდათ ექვსი მოზულეთლები ავაზაკნი, რომელთაც მოენდომათ წართმევა ბორგოშიძეებისაგან თოფისა დახორაგისა, მაგრამ ბორგოშიძენი არ დამორჩილებოდნენ და ერთს იმათგანს ანდრიას მოეკლა უმთავრესი ავაზაკი; თავის მხრით ავაზაკებსაც ერთი ძმა ბორგოშიძე მოეკლათ და მეორე მძიმეთ დაეჭრათ და თავის მოკლული ამხანაგი წაედნენ და გაეწიენ მუხუღეთისკენ. როდესაც ერთი საათის შემდეგ შემთხვევისა ეს სექმე მე მომახსენეს, არა მიმხედველმა იმისა, როს მე ძლიერ ავათმყოფობისაგამო მასრის მმარველობა

აზრი და აი ამ ნაირად ბალი აქ იმართება ამაღამ.

— შრა! — ღაიძანა მუზიკანტების უფროსმა. ბავიქცივი და ხორესანს ხელებს დაუკოცნი! ადგება და წასვლას დააპირებს.

— მოითმინეთ, მოითმინეთ! მშჯობესი იქნება მუზიკანტებს რამე ახალი მოამზადებინათ მის შესახვედრათ.

— მართლა, ვგრე სჯობია, — სთქვა მუზიკანტების უფროსმა და დაიწყო მზადება ახალი ხმებისა ხორესნის მოსვლისათვის.

ანდრია, ლიზა და ტუფა დიდ ფაცა-ფუცში იყენენ, რომ ყველა დამზადებული ჰქონოდათ ბალისათვის. ამასობაში სტუმრებიც მოვიდნენ; იმათ იღებდა ანდრია. რამდენიმე ხნის შემდეგ სტუმრებთან გამოვიდა ლიზაც მორთული და მოკაზმული. მკ, რა მშვენიერება იყო ის ამ საღამოს! მით სტუმართაგანს იმის სიყვარულის ელდა

ჩემს თანაშემწეზედ მიქონდა გადაცემული, ადგილობრივი პრისტავი მოვიწვიე, დარბევა მივეცი [თუ რანაირად უნდა მოქცეულიყო. ბ. პრისტავმა რამოდენიმე მილიციებით იმავე საათში ავაზაკების კვალს გამოუდგა და პინტროის უჩასტკაშიდ ჩაზღადა; მივიდა თუ არა ერთს იქაურს ჯამეზე, ისიც იყო, რომ დემარხათ ის მეკდარი ავაზაკი; თუმცაღა ბ. პრისტავს მოენდომებია ამოდება და გაშინჯვა, მაგრამ იქ მყოფთ მოლას და სხვებს ნება არ მიეცათ, რადგანაც იქნებოდა შორანის წინააღმდეგი. შემდეგ ადგილობრივი განყოფილების უფროსს გამოეგზავნა ჩინოვნიკი შემწეობის აღმოსაჩენად, მაგრამ მეკდარი სამარიდგან ვერ ამოედენ და საქმე მით გათავებულიყო, რომ მოლას მოწმობა მიეცა თან დასწრებით სხვა პირებისა, რომ დასაფლავებული ის ავაზაკია, რომელსაც მართებლობა ეძიებს და სახელი და გვარი დანარჩენის ეთხრობია, რომელზედაც საქმე შეადგინა ბ. პრისტავმა და გარდასცა საცა ჯერ იყო, რაზედაც მაშინვე მოხსენდა უფ. ლუბერნიის ნაჩაღნიკს. მაშასადამე საიდგან უნდა სჩნდეს აქ გამოუკვლელობა საქმისა, შეუტყობლობა ავაზაკებთა, ანუ დავიანება, არ ვცი!

დასასრულ ხელ-მეორედ შეურყეველ სურვალს ვაცხადებ, რომ რაც უნდა ცილი დასწერონ ჩემზედ, მე იმათ პოლემიკაშიდ არ გავყვები, არამედ ჩემი გულს — მოდგინებითი სამსახური იცის ჩემმა უფროსმა ზედამხედველმა. მე მხოლოდ მივიქცივი კანონის მფარველობასა ქვეშე. ხოლო შერიაო მაძიებელ ავტორებზედ მე იმ გაცვეთილ ანდაზას მოგახსენებთ, რომელიც დღეს ბავშვებმანც იციან: „ტყუილის მთქმელს ის სარგებლობა მქვს, რომ მსრთალსაც აღარ დაუჯერებენო!“ მთ ეს ანდაზა რედაქციასაც სახეში ექნება, ოხურგეთელი კორრესპონდენტების გან-

ცა უეცრად... მუზიკა სულ ახალ-ახალ ხმებს უკრავდა.

ხორესანი ჯერ კიდევ არსად სჩანდა. ლიზა წავიდა მის სახლისკენ; რამოდენჯერმე გაუარ-გამოუარა სახლს და ღიმილით უტქეროდა განათლებულს და გამზადებულს ზალას, რომელშიაც მორთული, სტუმრების ცდაში, დასეირნობდა ხორესანი. როცა ნახა ხორესნის ფუჭი მზადება, დაბრუნდა შინ კიდევ უფრო გახარებული.

მუზიკანტების უფროსმა დააიგა სტუმრები, როგორც კი ხორესანი შემოვიდეს სახლში, ყველამ ხელი წაველოთ და ურას ძახილით მივიყვანოთ ლიზასთან შესარიგებლათო. ხორესანი მაინც არსად სჩანდა.

ბოლოს თორმეტის ნახევარზე, განგებ დაყენებული ყარაული მარბის და აცხადებს, რომ ხორესანი მოდი-სო. ძარები იღება და ხორესანი მართლა შემოდის ზალაში... იმისა-

ხილვის დროს, მაშინ ვგონებ მეც დახსნილი ვიქნები ამნაირი უნაყოფო შრომისაგან. —

ო. სურგეთის მასრის შეუფრესის თანამდებობის აღმასრულებელი.

თ. ა. ღადანი.
15 დეკემბრის 1880 წელს.
ქ. ოსურგეთი.

რუსეთი

ამ დღებში უცხო ქვეყნების საქმეთა დეპარტამენტში იქნება სხდომა რუსის დიპლომატიება იმია თაობაზედ, თუ რა გვარ პოლიტიკას უნდა მიჰყვეს რუსეთი მსმალეთსა და საბერძნეთს შუა საქმეებში.

მოსკოვში სტუდენტების არეულობის თაობაზედ გაზეთ „Страна“-ში დაბეზილია ვრცელი სტატია, რომელშიაც სხვათაშორის გამოცხადებულია ის აზრი, რომ ეს არეულობა უდროვო დროს არის მოხდენილი.

უცხოეთი

წმრილი აბგზი, საბერძნეთის სამხედრო მინისტრს მიუწვევია ნარდათ ამლები ვაჭრები (პოდრიანიკები) კონტრაქტის შესაკრავათ, რომ მსმალეთის სამხედვარზე ჯარისათვის სურსათი და სხვა-და-სხვა ხორაგეულობა მოამზადონ.

მუხთარ-ფაშა დანიშნულია უფროს დენერალათ იმ ჯარისა, რომელიც საბერძნეთის სამხედვარზე დგას.

პრტი მსმალური გაზეთი ამბობს ამაზედ: „იკახანონ ბერძნებმა! მჭვი არ არის, მუხთარ-ფაშა საუკეთესო დენერალია მსმალეთის ჯარისაო.“

მსმალეთსა და სპარსეთს შუა ცული გაწყობილება ჩამოვარდა; გან-

თვის ვილასაც მიუტანია ამბავი, რომ ლიზას აქვს ამაღამ ბალი და ყველა შენი სტუმრები იქ არიანო... როგორც კი ფეხი შემოდგა ხორესანმა ზალაში, წაველეს ხელი და ურას ძახილით მიიყვანეს ლიზასთან.

— ძალბატონო ლიზა! უთხრა მუზიკანტების უფროსმა ლიზას: — აი ხორესანი სინანულშია, რომ შენ გაწყენინა და ეხლა მუხლ-მოდრეკით გთხოვს, მიუტევე დანაშაულობა... — მე ეთხოვ მაგას დანაშაულობის მიტევებას? მე? შეჰყვირა ხორესანმა. მე მაგისთვის კი არა, მისთვის მოველი, რომ ვუთხრა მაგ ძალბატონს, რომ ეგ მაიმუნია!

ამის თქმამ ისრე გააკვირვა ხალხი, რომ ხორესანი ცივად გაუშვეს ხელიდგან... მუზიკანტების უფროსმა მისცა ხელი, ხორესანი მიბრუნდა კარებისკენ, დაუქნა მუქარის თითი ლიზას და ლანძღვით წავიდა შინ...

საკუთრებით სპარსელებისაგან ისმის ბევრი საჩივრები მსმალეთზე. სპარსეთის მთავრობა დარწმუნებულია, რომ მურთები, რომელნიც ამჟამად მოსვენებას არ აძლევენ სპარსეთს, სულ მსმალეთის ჩავრებით მოქმედებენ, თუმც დახმარებით კი არ ეხმარება მსმალეთი იმათაო.

საბერძნეთის პირველ მინისტრს ატუმუნდუროსს მიუღია დელეგატი რომში შემდგარ ბერძნების კომიტეტისა, რომელსაც მოუხსენებია იმისთვის, რომ კომიტეტს აქვს სახეში შეადგინოს თავის ნებით მოსურნე იტალიელებისაგან პატარა ჯარი. ამ ჯარის მხრით მოქმედების ნების სათხოვრათ ჩამოვა ათანაში ბარიბალდის სიძე ძაკო, რომლის ხელქვეითაც იქნება კომიტეტის ჯარი.

ნარკვი

1801 წელში ნემენცურ ენას ეჭირა პირველი ადგილი დანარჩენ მეროპიულ ენებში ამ ენაზედ ლაპარაკობდა 38 მილიონი კაცი. შრანცულ ენაზე—34 მილ., ესპანიერზედ—32 მ. რუსულზედ 30 მ. და ინგლისურზედ—22 მი. 1880 წელში დიწყობილება სრულიად შეიცვალა. მხლა პირველი ადგილი უჭირავს ინგლისურ ენას, რომელზედაც ლაპარაკობს 90 მილ. კაცი, მეორე ნემენცურს—66 მილ., მესამე რუსულს, მეოთხე ფრანცულს და მეხუთე ესპანიურ ენას.

პარიჟის მახლობლათ არის ერთი შენობა, რომელშიაც ინახვენ შემდეგ დაბერებულ ცხოველებს: ძროხა—35 წლ., ცხენი—72 წ., ღორი—25 წ., თხა—18 წ., ბატი—37 წ. და ბელურა ჩატი—31 წლისა.

შველზედ უდიდესი ეკლესია დე-

ლმერთო! რა ზომამდის მიიყვანს კაცს მტრობა!

რამოდენიმე ხნის შემდეგ სტუმრები შინ წავიდნენ და ძრიელ უკვირდათ ვგრეთი ქცევა ხორესნისა..

ამ შემთხვევის შემდეგ ქალაქის თავი და სუღია კიდევ უფრო გადაეკიდნენ ერთმანეთს. მეორე დღეს ქალაქის თავმა დაიჭირა სუღის ბიჭი და სცემა. სუღიამაც სამაგიეროთ სცემა ორ კაცს ქალაქის თავისას და შეუთვალა, თვითონ შენ უარეს დღეს დაგაყენებო.

ახლა ჩვენს ქალაქში ცხოვრება ერთ გროშათაც აღარ ღირს. ძალაქი ორ ბანკად გაიყო: „თავოსნებად“ და „მოსამართლოსნებად“ და არის ამ ორ მოწინააღმდეგეთ შორის ერთი გაუწყვეტელი შური, ლანძღვა, საჩივრები...

რევიზიას მოველით, იქნება იმან გვიშველოს რამე...

